

Llei orgànica del Tribunal Constitucional

Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 239, de 5 d'octubre, i suplement retrospectiu en català núm. 1, relatiu a l'any 1979)

Llei anotada pel Servei Lingüístic de l'Àmbit Judicial. Està actualitzada fins a la darrera modificació normativa, feta per la Llei orgànica 8/2010, de 4 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 268, de 5 de novembre, i suplement en català de la mateixa data). Aquesta edició recull literalment el text en català publicat en els suplementes en llengua catalana del BOE.

Aquesta informació no substitueix la publicada en els diaris oficials, únics instruments que donen fe de la seva autenticitat.

TÍTOL I

Del Tribunal Constitucional

CAPÍTOL I

Del Tribunal Constitucional, la seva organització i les seves atribucions

Article 1

1. El Tribunal Constitucional, com a intèrpret suprem de la Constitució, és independent dels altres òrgans constitucionals i està sotmès només a la Constitució i a aquesta Llei orgànica.

2. És únic en el seu ordre i estén la seva jurisdicció a tot el territori nacional.

Article 2

1. El Tribunal Constitucional coneix en els casos i en la forma que aquesta Llei determina:

- a) Del recurs i de la qüestió d'inconstitucionalitat contra Lleis, disposicions normatives o actes amb força de llei.
- b) Del recurs d'empara per violació dels drets i llibertats públics que s'especifiquen a l'article cinquanta-tres, dos, de la Constitució.
- c) Dels conflictes constitucionals de competència entre l'Estat i les comunitats autònomes o dels d'aquestes entre si.
- d) Dels conflictes entre els òrgans constitucionals de l'Estat.
- d bis) Dels conflictes en defensa de l'autonomia local.¹
- e) De la declaració sobre la constitucionalitat dels tractats internacionals.²
- f) De les impugnacions previstes al número dos de l'article cent seixanta-u de la Constitució.
- g) De la verificació dels nomenaments dels magistrats del Tribunal Constitucional, per jutjar si aquests reuneixen els requisits requerits per la Constitució i aquesta Llei.
- h) De les altres matèries que li atribueixen la Constitució i les lleis orgàniques.

2. El Tribunal Constitucional pot dictar reglaments sobre el seu propi funcionament i organització, així com sobre el règim del seu personal i serveis, dins l'àmbit d'aquesta Llei. Aquests reglaments, que han de ser aprovats pel Tribunal en ple, s'han de publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat*, autoritzats pel seu president.

¹ Apartat 1, lletra d bis, afegida per l'article únic 1r de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

² Apartat 1, lletra e, redactat de conformitat amb l'article únic.1 de la Llei orgànica 4/1985, de 7 de juny, per la qual es deroga el capítol II del títol VI de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, reguladora del Tribunal Constitucional (BOE núm. 137, de 8 de juny, i suplement retrospectiu en català núm. 7, relatiu a l'any 1985).

Article 3

La competència del Tribunal Constitucional s'estén al coneixement i decisió de les qüestions perjudicials i incidentals no pertanyents a l'ordre constitucional, directament relacionades amb la matèria de què coneix, als únics efectes de l'enjudiciament constitucional d'aquesta.

Article 4³

1. En cap cas no es pot promoure qüestió de jurisdicció o competència al Tribunal Constitucional. El Tribunal Constitucional ha de delimitar l'àmbit de la seva jurisdicció i adoptar totes les mesures necessàries per preservar-la, incloent-hi la declaració de nul·litat dels actes o de les resolucions que la menyscabin; així mateix pot apreciar d'ofici o a instància de part la seva competència o incompetència.

2. Les resolucions del Tribunal Constitucional no poden ser enjudiciades per cap òrgan jurisdiccional de l'Estat.

3. Quan el Tribunal Constitucional anul·li un acte o resolució que contravingui el que disposen els dos apartats anteriors ho ha de fer motivadament i amb l'audiència prèvia al Ministeri Fiscal i a l'òrgan autor de l'acte o resolució.

³ Article redactat de conformitat amb l'article únic 1 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 5

El Tribunal Constitucional està integrat per dotze membres, amb el títol de magistrats del Tribunal Constitucional.

Article 6

1. El Tribunal Constitucional actua en ple, en sala o en secció.⁴

2. El ple està integrat per tots els magistrats del Tribunal. El presideix el president del Tribunal i, si hi manca, el vicepresident i, si hi manquen tots dos, el magistrat més antic en el càrrec i, en cas d'igual antiguitat, el de més edat.

⁴ Apartat 1 redactat de conformitat amb l'article únic 2 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 7

1. El Tribunal Constitucional consta de dues sales. Cada sala està composta per sis magistrats nomenats pel Tribunal en ple.

2. El president del Tribunal també ho és de la sala primera, que presideix, si hi manca, el magistrat més antic i, en cas d'igualtat d'antiguitat, el de més edat.

Article 8⁵

1. Per al despatx ordinari i la decisió o proposta, segons que correspongui, sobre l'admissibilitat o inadmissibilitat de processos constitucionals, el ple i les sales constitueixen seccions compostes pel respectiu president o qui el substitueixi i dos magistrats.

2. S'ha de donar compte al ple de les propostes d'admissió o inadmissió d'assumptes de la seva competència. En el cas d'admissió, el ple pot deferir a la sala que correspongui el coneixement de l'assumpte de què es tracti, en els termes que preveu aquesta Llei.

3. També pot correspondre a les seccions el coneixement i la resolució dels assumptes d'empara que la sala corresponent els defereixi en els termes que preveu aquesta Llei.

⁵ Article redactat de conformitat amb l'article únic 3 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 9

1. El Tribunal en ple ha d'elegir d'entre els seus membres per votació secreta el seu president i proposar al rei el seu nomenament.

2. En primera votació es requereix la majoria absoluta. Si aquesta no s'assoleix s'ha de fer una segona votació, en què resulta elegit qui obtingui un nombre més elevat de vots. En cas d'empat s'ha d'efectuar una última votació i si aquest es repeteix, s'ha de proposar el de més antiguitat en el càrrec i en cas d'igualtat el de més edat.

3. El nom de l'elegit s'ha d'elevat al rei per al seu nomenament per un període de tres anys, expirat el qual pot ser reelegit per una sola vegada.

4. El Tribunal en ple ha d'elegir entre els seus membres, pel procediment assenyalat a l'apartat dos d'aquest article i pel mateix període de tres anys, un vicepresident, a qui incumbeix substituir el president en cas de vacant, absència o un altre motiu legal i presidir la sala segona.

Article 10⁶

1. El Tribunal en ple coneix dels assumptes següents:

- a) De la constitucionalitat o inconstitucionalitat dels tractats internacionals.
- b) Dels recursos d'inconstitucionalitat contra les lleis i altres disposicions amb valor de llei, excepte els de mera aplicació de doctrina, el coneixement dels quals es pot atribuir a les sales en el tràmit d'admissió. En atribuir a la sala el coneixement del recurs, el ple ha d'assenyalar la doctrina constitucional aplicable.
- c) De les qüestions de constitucionalitat que reservi per a si mateix; les altres s'han de deferir a les sales segons un torn objectiu.
- d) Dels conflictes constitucionals de competència entre l'Estat i les comunitats autònomes o dels d'aquestes entre si.
- e) De les impugnacions que preveu l'apartat 2 de l'article 161 de la Constitució.
- f) Dels conflictes en defensa de l'autonomia local.

- g) Dels conflictes entre els òrgans constitucionals de l'Estat.
- h) De les anul·lacions en defensa de la jurisdicció del Tribunal que preveu l'article 4.3.
- i) De la verificació del compliment dels requisits exigits per al nomenament de magistrat del Tribunal Constitucional.
- j) Del nomenament dels magistrats que han d'integrar cadascuna de les sales.
- k) De la recusació dels magistrats del Tribunal Constitucional.
- l) Del cessament dels magistrats del Tribunal Constitucional en els casos que preveu l'article 23.
- m) De l'aprovació i modificació dels reglaments del Tribunal.
- n) De qualsevol altre assumpte que sigui competència del Tribunal però sol·liciti per a si mateix el Ple, a proposta del president o de tres magistrats, així com dels altres assumptes que li puguin ser atribuïts expressament per una llei orgànica.

2. En els casos previstos en els paràgrafs *d*, *e* i *f* de l'apartat anterior, en el tràmit d'admissió la decisió de fons es pot atribuir a la sala que correspongui segons un torn objectiu, cosa que s'ha de comunicar a les parts.

3. El Tribunal en ple, en exercici de la seva autonomia com a òrgan constitucional, elabora el seu pressupost, que s'integra com una secció independent dins dels pressupostos generals de l'Estat.

⁶ Article redactat de conformitat amb l'article únic 4 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 11

1. Les sales del Tribunal Constitucional han de conèixer dels assumptes que, atribuïts a la justícia constitucional, no siguin de la competència del ple.

2. Les sales també han de conèixer de les qüestions que, havent estat atribuïdes al coneixement de les seccions, entenguin que per la seva importància hagi de resoldre la mateixa sala.

Article 12

La distribució d'assumptes entre les sales del Tribunal s'efectua segons un torn establert pel ple a proposta del seu president.

Article 13

Quan una sala consideri necessari apartar-se en qualsevol punt de la doctrina constitucional precedent establerta pel Tribunal, la qüestió s'ha de sotmetre a la decisió del ple.

Article 14

1. El Tribunal en ple pot adoptar acords quan estiguin presents, almenys, dos terços dels membres que a cada moment el componguin. Els acords de les sales requereixen així mateix la presència de dos terços dels membres que a cada moment les componguin. En les seccions es requereix la presència de dos membres, llevat que hi hagi discrepància, cas en què es requereix la dels seus tres membres.

Article 15⁷

El president del Tribunal Constitucional exerceix la representació del Tribunal, convoca i presideix el Tribunal en ple i convoca les sales; adopta les mesures necessàries per al funcionament del Tribunal, de les sales i de les seccions; comunica a les cambres, al Govern o al Consell General del Poder Judicial, en cada cas, les vacants; nomena els lletrats, convoca els concursos per cobrir les places de funcionaris i els llocs de personal laboral, i exerceix les potestats administratives sobre el personal del Tribunal.

⁷ Article redactat de conformitat amb l'article únic 5 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

CAPÍTOL II

Dels magistrats del Tribunal Constitucional

Article 16

1. Els magistrats del Tribunal Constitucional són nomenats pel rei, a proposta de les cambres, del Govern i del Consell General del Poder Judicial, en les condicions que estableix l'article cent cinquanta-nou, u, de la Constitució.

Els magistrats proposats pel Senat són elegits entre els candidats presentats per les assemblees legislatives de les comunitats autònomes en els termes que determini el Reglament de la cambra.⁸

2. Els candidats proposats pel Congrés i pel Senat han de comparèixer prèviament davant les comissions corresponents en els termes que disposin els reglaments respectius.⁹

3. La designació per al càrrec de magistrat del Tribunal Constitucional es fa per nou anys, i el Tribunal es renova per terceres parts cada tres. A partir d'aquest moment es produeix l'elecció del president i el vicepresident d'acord amb el que preveu l'article 9. Si el mandat de tres anys per al qual van ser designats com a president i vicepresident no coincideix amb la renovació del Tribunal Constitucional, queda prorrogat el mandat perquè finalitzi en el moment en què es produeixi la renovació i prenguin possessió els nous magistrats.¹⁰

4. Cap magistrat no pot ser proposat al Rei per a un altre període immediat, llevat que hagi ocupat el càrrec per un termini no superior a tres anys.¹¹

5. Les vacants produïdes per causes diferents de la de l'expiració del període per al qual es van fer els nomenaments s'han de cobrir d'acord amb el mateix procediment utilitzat per a la designació del magistrat que hagi produït la vacant i pel temps que li restava. Si hi ha retard en la renovació per terços dels magistrats, als nous que siguin designats se'ls ha de restar del mandat el temps de retard en la renovació.¹²

⁸ Apartat 1, paràgraf 2n, afegit per l'article únic 6 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

⁹ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 7 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

¹⁰ Apartat 3 redactat de conformitat amb l'article únic 7 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

¹¹ Apartat 4 redactat de conformitat amb l'article únic 7 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

¹² Apartat 5 afegit per l'article 2 de la Llei orgànica 8/2010, de 4 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 268, de 5 de novembre, i suplement en català de la mateixa data).

Article 17

1. Abans dels quatre mesos previs a la data d'expiració dels nomenaments, el president del Tribunal ha de sol·licitar dels presidents dels òrgans que han de fer les propostes per a la designació dels nous magistrats que iniciïn el procediment per a això.

2. Els magistrats del Tribunal Constitucional han de continuar en l'exercici de les seves funcions fins que hagin pres possessió els qui els han de succeir.

Article 18

Els membres del Tribunal Constitucional han de ser nomenats entre ciutadans espanyols que siguin magistrats, fiscals, professors d'universitat, funcionaris públics o advocats, tots ells juristes de reconeguda competència amb més de quinze anys d'exercici professional o en actiu en la respectiva funció.

Article 19

1. El càrrec de magistrat del Tribunal Constitucional és incompatible: Primer amb el de defensor del poble; segon amb el de diputat i senador; tercer amb qualsevol càrrec polític o administratiu de l'Estat, les comunitats autònomes, les províncies o altres entitats locals; quart amb l'exercici de qualsevol jurisdicció o activitat pròpia de la carrera judicial o fiscal; cinquè amb ocupacions de qualsevol classe als tribunals i jutjats de qualsevol ordre jurisdiccional; sisè amb l'exercici de funcions directives en els partits polítics, sindicats, associacions, fundacions i col·legis professionals i amb qualsevol classe d'ocupació al servei d'aquests; setè amb l'exercici d'activitats professionals o mercantils. Tret d'això, els membres del Tribunal Constitucional tenen les incompatibilitats pròpies dels membres del Poder Judicial.

2. Quan es doni una causa d'incompatibilitat en qui sigui proposat com a magistrat del Tribunal, ha de cessar en el càrrec o en l'activitat incompatible, abans de prendre'n possessió. Si no ho fa en el termini dels deu dies següents al de la proposta, s'entén que no accepta el càrrec de magistrat del Tribunal Constitucional. La mateixa regla s'aplica en el cas d'incompatibilitat sobrevinguda.

Article 20¹³

Els membres de la carrera judicial i fiscal i, en general, els funcionaris públics nomenats magistrats i lletrats del Tribunal passen a la situació de serveis especials en la seva carrera d'origen.

¹³ Article redactat de conformitat amb l'article únic 8 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 21

El president i els altres magistrats del Tribunal Constitucional han de prestar, en assumir el seu càrrec davant el rei, el jurament o promesa següent: «Juro (o prometo) complir i fer complir fidelment i sempre la Constitució espanyola, lleialtat a la Corona i complir els meus deures com a magistrat constitucional.»

Article 22

Els magistrats del Tribunal Constitucional han d'exercir la seva funció d'acord amb els principis d'imparcialitat i dignitat inherents a aquesta; no poden ser perseguits per les opinions expressades en l'exercici de les seves funcions; són inamovibles i no poden ser destituïts ni suspesos sinó per alguna de les causes que estableix aquesta llei.

Article 23

1. Els magistrats del Tribunal Constitucional cessen per alguna de les causes següents: Primer per renúncia acceptada pel president del Tribunal; segon per expiració del termini del seu nomenament; tercer per incórrer en alguna causa d'incapacitat de les previstes per als membres del poder judicial; quart per incompatibilitat sobrevinguda; cinquè per deixar d'atendre amb diligència els deures del seu càrrec; sisè per violar la reserva pròpia de la seva funció; setè per haver estat declarat responsable civilment per dol o condemnat per delictes dolós o per culpa greu.

2. El cessament o la vacant en el càrrec de magistrat del Tribunal Constitucional, en els casos primer i segon, així com en el de defunció, l'ha de decretar el president. En la resta de supòsits decideix el Tribunal en ple, per majoria simple en els casos tercer i quart i per majoria de les tres quartes parts dels seus membres en els altres casos.

Article 24

Els magistrats del Tribunal Constitucional poden ser suspesos pel Tribunal, com a mesura prèvia, en cas de processament o pel temps indispensable per resoldre sobre la concurrència d'alguna de les causes de cessament establertes a l'article anterior. La suspensió requereix el vot favorable de les tres quartes parts dels membres del Tribunal reunit en ple.

Article 25

1. Els magistrats del Tribunal que hagin ocupat el càrrec durant un mínim de tres anys tenen dret a una remuneració de transició per un any, equivalent a la que percebien en el moment del cessament.

2. Quan el magistrat del Tribunal procedeixi de qualsevol cos de funcionaris amb dret a jubilació, se li computa, als efectes de determinació de l'haver passiu, el temps d'acompliment de les funcions constitucionals i l'haver es calcula sobre el total de les

remuneracions que hagin correspost al magistrat del Tribunal Constitucional durant l'últim any.

Article 26

La responsabilitat criminal dels Magistrats del Tribunal Constitucional només és exigible davant la Sala Penal del Tribunal Suprem.

TÍTOL II

Dels procediments de declaració d'inconstitucionalitat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 27

1. Mitjançant els procediments de declaració d'inconstitucionalitat regulats en aquest títol, el Tribunal Constitucional garanteix la primacia de la Constitució i enjudicia la conformitat o disconformitat amb aquesta de les lleis, disposicions o els actes impugnats.

2. Són susceptibles de declaració d'inconstitucionalitat:

- a) Els estatuts d'autonomia i les altres lleis orgàniques.
- b) Les altres lleis, disposicions normatives i actes de l'Estat amb força de llei. En el cas dels decrets legislatius, la competència del Tribunal s'entén sens perjudici del que preveu el número sis de l'article vuitanta-dos de la Constitució.
- c) Els tractats Internacionals.
- d) Els reglaments de les cambres i de les Corts Generals.
- e) Les lleis, actes i disposicions normatives amb força de llei de les comunitats autònomes, amb la mateixa excepció formulada a l'apartat b respecte als casos de delegació legislativa.
- f) Els reglaments de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.

Article 28

1. Per apreciar la conformitat o disconformitat amb la Constitució d'una llei, disposició o acte amb força de llei de l'Estat o de les comunitats autònomes, el Tribunal ha de considerar, a més dels preceptes constitucionals, les lleis que, dins el marc constitucional, s'hagin dictat per delimitar les competències de l'Estat i les diferents comunitats autònomes o per regular o harmonitzar l'exercici de les competències d'aquestes.

2. Així mateix el Tribunal pot declarar inconstitucionals per infracció de l'article vuitanta-u de la Constitució els preceptes d'un decret- llei, decret legislatiu, llei que no hagi estat aprovada amb el caràcter d'orgànica o norma legislativa d'una comunitat autònoma en cas que les disposicions esmentades hagin regulat matèries reservades a llei orgànica o impliquin una modificació o derogació d'una llei aprovada amb aquest caràcter sigui quin sigui el seu contingut.

Article 29

1. La declaració d'inconstitucionalitat es pot promoure mitjançant:

- a) El recurs d'inconstitucionalitat.
- b) La qüestió d'inconstitucionalitat promoguda per jutges o tribunals.

2. La desestimació, per raons de forma, d'un recurs d'inconstitucionalitat contra una llei, disposició o acte amb força de llei no és obstacle perquè la mateixa llei, disposició o acte puguin ser objecte d'una qüestió d'inconstitucionalitat en ocasió de la seva aplicació en un altre procés.

Article 30

L'admissió d'un recurs o d'una qüestió d'inconstitucionalitat no suspèn la vigència ni l'aplicació de la llei, de la disposició normativa o de l'acte amb força de llei, excepte en cas que el Govern s'empari en el que disposa l'article cent seixanta-u, dos, de la Constitució per impugnar, per mitjà del seu president, lleis, disposicions normatives o actes amb força de llei de les comunitats autònomes.

CAPÍTOL II

Del recurs d'inconstitucionalitat

Article 31

El recurs d'inconstitucionalitat contra les lleis, disposicions normatives o actes amb força de llei es pot promoure a partir de la seva publicació oficial.

Article 32

1. Estan legitimats per a l'exercici del recurs d'inconstitucionalitat quan es tracti d'estatuts d'autonomia i altres lleis de l'Estat, orgàniques o en qualssevol de les seves formes, i disposicions normatives i actes de l'Estat o de les comunitats autònomes amb força de llei, tractats internacionals i reglaments de les cambres i de les Corts Generals:

- a) El president del Govern.
- b) El defensor del poble.
- c) Cinquanta diputats.
- d) Cinquanta senadors.

2. Per a l'exercici del recurs d'inconstitucionalitat contra les lleis, disposicions o actes amb força de llei de l'Estat que puguin afectar el seu propi àmbit d'autonomia, també estan legitimats els òrgans col·legiats executius i les assemblees de les comunitats autònomes, amb l'acord previ adoptat a aquest efecte.

Article 33

1. El recurs d'inconstitucionalitat s'ha de formular dins el termini de tres mesos a partir de la publicació de la llei, disposició o acte amb força de llei impugnat mitjançant demanda presentada davant el Tribunal Constitucional, en què s'han d'expressar les circumstàncies d'identitat de les persones o òrgans que exerceixen l'acció i, si s'escau, dels seus comissionats, concretar la llei, disposició o acte impugnat, en tot o en part, i precisar el precepte constitucional que s'entén infringit.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el president del Govern i els òrgans col·legiats executius de les comunitats autònomes poden interposar el recurs d'inconstitucionalitat en el termini de nou mesos contra lleis, disposicions o actes amb força de llei en relació amb els quals, i amb la finalitat d'evitar la interposició del recurs, es compleixin els requisits següents:

- a) Que es reuneixi la Comissió Bilateral de Cooperació entre l'Administració General de l'Estat i la comunitat autònoma respectiva; en pot sol·licitar la convocatòria qualsevol de les dues administracions.
- b) Que en el si de la Comissió Bilateral s'hagi adoptat un acord sobre iniciació de negociacions per resoldre les discrepàncies; si s'escau, es pot instar la modificació del text normatiu. Aquest acord pot fer referència a la invocació o no de la suspensió de la norma en cas que es presenti el recurs en el termini que preveu aquest apartat.
- c) Que l'acord sigui posat en coneixement del Tribunal Constitucional pels òrgans anteriorment esmentats dins dels tres mesos següents a la publicació de la llei, disposició o acte amb força de llei, i es publiqui en el *Butlletí Oficial de l'Estat* i en el diari oficial de la comunitat autònoma corresponent.

3. El que assenyala l'apartat anterior s'entén sens perjudici de la facultat d'interposició del recurs d'inconstitucionalitat pels altres òrgans i persones a què fa referència l'article 32.

Article 34

1. Admesa a tràmit la demanda, el Tribunal Constitucional l'ha de traslladar al Congrés dels Diputats i al Senat per conducte dels seus presidents, al Govern per conducte del Ministeri de Justícia i, en cas que l'objecte del recurs sigui una llei o disposició amb força de llei dictada per una comunitat autònoma, als òrgans legislatiu i executiu d'aquesta a fi que puguin personar-se en el procediment i formular les al·legacions que estimin oportunes.

2. La personació i la formulació d'al·legacions s'han de fer en el termini de quinze dies, transcorregut el qual el Tribunal ha de dictar sentència en el de deu, llevat que, mitjançant resolució motivada, el mateix Tribunal estimi necessari un termini més ampli que, en cap cas, no pot excedir els trenta dies.

CAPÍTOL III

De la qüestió d'inconstitucionalitat promoguda per jutges o tribunals

Article 35

1. Quan un jutge o tribunal, d'ofici o a instància de part, consideri que una norma amb rang de llei aplicable al cas i de la validesa de la qual depengui la decisió pugui ser contrària a la Constitució, ha de plantejar la qüestió al Tribunal Constitucional amb subjecció al que disposa aquesta llei.

2. L'òrgan judicial només pot plantejar la qüestió una vegada conclòs el procediment i dins el termini per dictar sentència, o la resolució jurisdiccional que sigui procedent, i ha de concretar la llei o norma amb força de llei la constitucionalitat de la qual es qüestiona, el precepte constitucional que se suposa infringit i especificar o justificar en quina mesura la decisió del procés depèn de la validesa de la norma en qüestió. Abans d'adoptar mitjançant interlocutòria la seva decisió definitiva, l'òrgan judicial ha d'escoltar les parts i el ministeri fiscal perquè en el termini comú i improrrogable de 10 dies puguin al·legar el que vulguin sobre la pertinència de plantejar la qüestió d'inconstitucionalitat, o sobre el fons d'aquesta; seguidament i sense cap altre tràmit, el jutge ha de resoldre en el termini de tres dies. Aquesta interlocutòria no és susceptible de recurs de cap classe. No obstant això, la qüestió d'inconstitucionalitat pot ser intentada de nou en les successives instàncies o graus en tant no s'arribi a sentència ferma.¹⁴

3. El plantejament de la qüestió de constitucionalitat origina la suspensió provisional de les actuacions en el procés judicial fins que el Tribunal Constitucional no es pronunciï sobre la seva admissió. Una vegada produïda aquesta, el procés judicial segueix suspès fins que el Tribunal Constitucional no resolgui definitivament sobre la qüestió.¹⁵

¹⁴ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 9 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

¹⁵ Apartat 3 afegit per l'article únic 9 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 36

L'òrgan judicial ha d'eleva al Tribunal Constitucional la qüestió d'inconstitucionalitat juntament amb el testimoni de les actuacions principals i de les al·legacions previstes a l'article anterior, si n'hi ha.

Article 37

1. Rebudes al Tribunal Constitucional les actuacions, el procediment se substancia pels tràmits de l'apartat segon d'aquest article. No obstant això, el Tribunal pot rebutjar, en tràmit d'admissió, mitjançant actuació i sense cap altra audiència que la del Fiscal General de l'Estat, la qüestió d'inconstitucionalitat quan manquin les condicions processals o sigui notòriament infundada la qüestió suscitada. Aquesta decisió ha de ser motivada.

2. Publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat* l'admissió a tràmit de la qüestió d'inconstitucionalitat, els qui siguin part en el procediment judicial es poden personar davant el Tribunal Constitucional dins els 15 dies següents a la publicació, per formular-hi al·legacions, en el termini de 15 dies més.¹⁶

3. El Tribunal Constitucional ha de traslladar la qüestió al Congrés dels Diputats i al Senat per conducte dels seus presidents, al fiscal general de l'Estat, al Govern, per conducte del Ministeri de Justícia, i, en cas d'afectar una llei o una altra disposició normativa amb força de llei dictades per una comunitat autònoma, als òrgans legislatiu i executiu d'aquesta, tots els quals es poden personar i formular al·legacions sobre la qüestió plantejada en el termini comú improrrogable de quinze dies. Conclòs aquest, el Tribunal ha de dictar sentència en el termini de quinze dies, llevat que estimi necessari, mitjançant resolució motivada, un termini més ampli, que no pot excedir els trenta dies.¹⁷

¹⁶ Apartat 2 afegit per l'article únic 10 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

¹⁷ Apartat 3 renumerat per l'article únic 10 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

CAPÍTOL IV

De la sentència en procediments d'inconstitucionalitat i dels seus efectes

Article 38

1. Les sentències recaigudes en procediments d'inconstitucionalitat tenen el valor de cosa jutjada, vinculen a tots els Poders Públics i produeixen efectes generals des de la data de la seva publicació al *Butlletí Oficial de l'Estat*.

2. Les sentències desestimatòries dictades en recursos d'inconstitucionalitat i en conflictes en defensa de l'autonomia local impedeixen qualsevol plantejament ulterior de la qüestió per qualsevol de les dues vies, fonamentat en la mateixa infracció d'un precepte constitucional idèntic.¹⁸

3. Si es tracta de sentències recaigudes en qüestions d'inconstitucionalitat, el Tribunal Constitucional ho ha de comunicar immediatament a l'òrgan judicial competent per a la decisió del procés. Aquest òrgan ha de notificar la sentència constitucional a les parts. El jutge o tribunal queda vinculat des que tingui coneixement de la sentència constitucional i les parts des del moment en què siguin notificades.

¹⁸ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 3r de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Article 39

1. Quan la sentència declari la inconstitucionalitat, igualment ha de declarar la nul·litat dels preceptes impugnats, així com, si s'escau, la d'aquells altres de la mateixa llei, disposició o acte amb força de llei als quals s'hagi d'estendre per connexió o conseqüència.

2. El Tribunal Constitucional pot fundar la declaració d'inconstitucionalitat en la infracció de qualsevol precepte constitucional, hagi estat invocat en el curs del procés o no ho hagi estat.

Article 40

1. Les sentències declaratòries de la inconstitucionalitat de lleis, disposicions o actes amb força de llei no permeten revisar processos finalitzats mitjançant sentència amb força de cosa jutjada en què s'hagi fet aplicació de les lleis, disposicions o actes inconstitucionals, excepte en el cas dels processos penals o contenciosos administratius referents a un procediment sancionador en què, com a conseqüència de la nul·litat de la norma aplicada, resulti una reducció de la pena o de la sanció o una exclusió, exempció o limitació de la responsabilitat.

2. En tot cas, la jurisprudència dels tribunals de justícia recaiguda sobre lleis, disposicions o actes enjudiciats pel Tribunal Constitucional s'ha d'entendre corregida per la doctrina derivada de les sentències i interlocutòries que resolguin els processos constitucionals.¹⁹

¹⁹ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 11 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

TÍTOL III

Del recurs d'empara constitucional

CAPÍTOL I

De la procedència i interposició del recurs d'empara constitucional

Article 41

1. Els drets i llibertats reconeguts de l'article catorze al vint-i-nou de la Constitució són susceptibles d'empara constitucional, en els casos i formes que aquesta Llei estableix, sens perjudici de la seva tutela general encomanada als tribunals de justícia. Igual protecció és aplicable a l'objecció de consciència reconeguda a l'article trenta de la Constitució.

2. El recurs d'empara constitucional protegeix, en els termes que estableix aquesta Llei, enfront de les violacions dels drets i de les llibertats a què es refereix l'apartat anterior, originades per disposicions, actes jurídics, omissions o simple via de fet dels poders públics de l'Estat, les comunitats autònomes i altres ens públics de caràcter territorial, corporatiu o institucional, així com dels seus funcionaris o agents.²⁰

3. En l'empara constitucional no es poden fer valer altres pretensions que les dirigides a restablir o preservar els drets o llibertats per raó dels quals es va formular el recurs.

²⁰ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 12 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 42

Les decisions o actes sense valor de llei, emanats de les Corts o de qualsevol dels seus òrgans, o de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, o dels seus òrgans, que violin els drets i llibertats susceptibles d'empara constitucional, poden ser recorreguts dins el termini de tres mesos des que siguin fermes, d'acord amb les normes internes de les cambres i assemblees.

Article 43

1. Les violacions dels drets i llibertats abans esmentats originades per disposicions, actes jurídics, omissions o simple via de fet del Govern o de les seves autoritats o funcionaris, o dels òrgans executius col·legiats de les comunitats autònomes o de les seves autoritats o funcionaris o agents, poden donar lloc al recurs d'empara una vegada que s'hagi exhaurit la via judicial procedent.²¹

2. El termini per interposar el recurs d'empara constitucional és el dels vint dies següents a la notificació de la resolució recaiguda en el procés judicial previ.

3. El recurs només es pot fundar en la infracció per una resolució ferma dels preceptes constitucionals que reconeixen els drets o llibertats susceptibles d'empara.

²¹ Apartat 1 redactat de conformitat amb l'article únic 13 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 44²²

1. Les violacions dels drets i llibertats susceptibles d'empara constitucional que tinguin l'origen immediat i directe en un acte o omissió d'un òrgan judicial poden donar lloc a aquest recurs sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que s'hagin exhaurit tots els mitjans d'impugnació previstos per les normes processals per al cas concret dins de la via judicial.
- b) Que la violació del dret o llibertat sigui imputable de manera immediata i directa a una acció o omissió de l'òrgan judicial amb independència dels fets que van donar lloc al procés en què aquelles es van produir, sobre els quals, en cap cas, no entrarà a conèixer el Tribunal Constitucional.
- c) Que s'hagi denunciat formalment en el procés, si hi va haver oportunitat, la vulneració del dret constitucional tan aviat com, una vegada coneguda, va ser possible.

2. El termini per interposar el recurs d'empara és de 30 dies, a partir de la notificació de la resolució recaiguda en el procés judicial.

²² Article redactat de conformitat amb l'article únic 14 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 45²³

Derogat

²³ Article derogat per la disposició derogatòria de la Llei orgànica 8/1984, de 26 de desembre, per la qual es regula el règim de recursos en cas d'objecció de consciència, el seu règim penal i es deroga l'article 45 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 311, de 28 de desembre, i suplement retrospectiu en català núm. 6, relatiu a l'any 1984).

Article 46

1. Estan legitimats per interposar el recurs d'empara constitucional:
 - a) En els casos dels articles quaranta-dos i quaranta-cinc, la persona directament afectada, el defensor del poble i el ministeri fiscal.
 - b) En els casos dels articles quaranta-tres i quaranta-quatre, els qui hagin estat part en el procés judicial corresponent, el defensor del poble i el ministeri fiscal.
2. Si el defensor del poble o el ministeri fiscal promouen el recurs, la sala competent per conèixer de l'empara constitucional ho ha de comunicar als possibles perjudicats que siguin coneguts i ha d'ordenar anunciar la interposició del recurs al *Butlletí Oficial de l'Estat*, a efectes de compareixença d'altres possibles interessats. Aquesta publicació té caràcter preferent.

Article 47

1. Poden comparèixer en el procés d'empara constitucional, amb el caràcter de demandat o amb el de coadjuvant, les persones afavorides per la decisió, acte o fet pel que fa al qual es formuli el recurs o que tinguin un interès legítim en aquest.
2. El ministeri fiscal intervé en tots els processos d'empara, en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei.

CAPÍTOL II

De la tramitació dels recursos d'empara constitucional

Article 48²⁴

El coneixement dels recursos d'empara constitucional correspon a les sales del Tribunal Constitucional i, si s'escau, a les seccions.

²⁴ Article redactat de conformitat amb l'article únic 15 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 49

1. El recurs d'empara constitucional s'inicia mitjançant demanda en què s'han d'exposar amb claredat i concisió els fets que la fonamentin, s'han de citar els preceptes constitucionals que es considerin infringits i s'ha de fixar amb precisió l'empara que se sol·licita per preservar o restablir el dret o llibertat que es consideri vulnerat. En tot cas, la demanda ha de justificar l'especial transcendència constitucional del recurs.²⁵

2. Amb la demanda s'han d'adjuntar:

- a) El document que acrediti la representació del sol·licitant de l'empara.
- b) Si s'escau, la còpia, trasllat o certificació de la resolució recaiguda en el procediment judicial o administratiu.

3. A la demanda també s'han d'adjuntar tantes còpies literals d'aquesta i dels documents presentats com parts hi hagi en el procés previ, si n'hi ha, i una més per al ministeri fiscal.

4. Si s'incompleix qualsevol dels requisits establerts en els apartats que antecedeixen, les secretaries de justícia ho han de posar de manifest a l'interessat en el termini de 10 dies, amb l'advertència que, si no se soluciona el defecte, s'acordarà la inadmissió del recurs.²⁶

²⁵ Apartat 1 redactat de conformitat amb l'article únic 16 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

²⁶ Apartat 4 afegit per per l'article únic 16 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 50²⁷

1. El recurs d'empara ha de ser objecte d'una decisió d'admissió a tràmit. La secció, per unanimitat dels seus membres, ha d'acordar mitjançant provisió l'admissió, en tot o en part, del recurs només quan es donin tots els requisits següents:

- a) Que la demanda compleixi el que disposen els articles 41 a 46 i 49.
- b) Que el contingut del recurs justifiqui una decisió sobre el fons per part del Tribunal Constitucional per raó de la seva especial transcendència constitucional, que s'ha d'apreciar atenent la seva importància per a la interpretació de la Constitució, per a la seva aplicació o per a la seva eficàcia general, i per a la determinació del contingut i l'abast dels drets fonamentals.

2. Quan l'admissió a tràmit, fins i tot havent obtingut la majoria, no assoleixi la unanimitat, la secció ha de traslladar la decisió a la sala respectiva perquè la resolgui.

3. Les provisions d'inadmissió, adoptades per les seccions o les sales, han d'especificar el requisit incomplet i s'han de notificar al demandant i al ministeri fiscal. Contra aquestes

provisions només pot recórrer en súplica el ministeri fiscal en el termini de tres dies. Aquest recurs es resol mitjançant interlocutòria, que no és susceptible de cap impugnació.

4. Quan en la demanda d'empara es donin un o diversos defectes de naturalesa esmenable, s'ha de procedir en la forma que preveu l'article 49.4; si no s'esmenen dins el termini que fixa el precepte esmentat, la secció n'ha d'acordar la inadmissió mitjançant provisió, contra la qual no escau cap recurs.

²⁷ Article redactat de conformitat amb l'article únic 17 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 51

1. Admesa la demanda d'empara, la sala ha de requerir amb caràcter urgent l'òrgan o l'autoritat de què dimani la decisió, l'acte o el fet, o el jutge o tribunal que va conèixer del procediment precedent perquè, en un termini que no pot excedir els deu dies, remeti les actuacions o el testimoni d'aquestes.

2. L'òrgan, autoritat, jutge o tribunal ha d'acusar recepció immediata del requeriment, ha d'acomplir l'enviament dins el termini assenyalat i ha de citar a termini els qui van ser part en el procediment precedent perquè puguin comparèixer en el procés constitucional en el termini de deu dies.

Article 52

1. Rebudes les actuacions i transcorregut el temps de citació a termini, la sala les ha de sotmetre a vista de qui va promoure l'empara, dels personats en el procés, de l'advocat de l'estat, si hi està interessada l'Administració pública, i del ministeri fiscal. La vista ha de ser per un termini comú que no pot excedir els vint dies, i durant aquest termini es poden presentar les al·legacions que siguin procedents.

2. Presentades les al·legacions o transcorregut el termini atorgat per efectuar-les, la sala pot deferir la resolució del recurs, quan per resoldre'l es pugui aplicar doctrina consolidada del Tribunal Constitucional, a una de les seves seccions, o assenyalar dia per a la vista, si s'escau, o deliberació i votació.²⁸

3. La sala, o si s'escau la secció, ha de pronunciar la sentència que sigui procedent en el termini de 10 dies a partir del dia assenyalat per a la vista o deliberació.²⁹

²⁸ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 18 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

²⁹ Apartat 3 redactat de conformitat amb l'article únic 18 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

CAPÍTOL III

De la resolució dels recursos d'empara constitucional i els seus efectes

Article 53³⁰

La sala o, si s'escau, la secció, en conèixer del fons de l'assumpte, ha de pronunciar en la seva sentència alguna d'aquestes decisions:

- a) Atorgament d'empara.
- b) Denegació d'empara.

³⁰ Article redactat de conformitat amb l'article únic 19 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 54³¹

Quan la sala o, si s'escau, la secció conegui del recurs d'empara respecte de decisions de jutges i tribunals, ha de limitar la seva funció a concretar si s'han violat drets o llibertats del demandant i a preservar o restablir aquests drets o llibertats, i s'ha d'abstenir de qualsevol altra consideració sobre l'actuació dels òrgans jurisdiccionals.

³¹ Article redactat de conformitat amb l'article únic 20 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 55

1. La sentència que atorgui l'empara ha de contenir algun o alguns dels pronunciaments següents:

- a) Declaració de nul·litat de la decisió, acte o resolució que hagin impedit el ple exercici dels drets o llibertats protegits, amb determinació si s'escau de l'extensió dels seus efectes.
- b) Reconeixement del dret o llibertat pública, de conformitat amb el seu contingut constitucionalment declarat.
- c) Restabliment del recurrent en la integritat del seu dret o llibertat amb l'adopció de les mesures apropiades, si s'escau, per a la seva conservació.

2. En el supòsit que el recurs d'empara hagi de ser estimat perquè, segons el parer de la sala o, si s'escau, la secció, la llei aplicada lesiona drets fonamentals o llibertats públiques, s'ha d'eleva la qüestió al ple amb suspensió del termini per dictar sentència, de conformitat amb el que preveuen els articles 35 i següents.³²

³² Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 21 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 56³³

1. La interposició del recurs d'empara no suspèn els efectes de l'acte o sentència impugnats.

2. No obstant això, quan l'execució de l'acte o sentència impugnats produeixi un perjudici al recurrent que pugui fer perdre a l'empara la seva finalitat, la sala, o la secció en el supòsit de l'article 52.2, d'ofici o a instància del recurrent, pot disposar la suspensió total o parcial dels seus efectes, sempre que la suspensió no ocasioni una pertorbació greu a un interès constitucionalment protegit, ni als drets fonamentals o llibertats d'una altra persona.

3. Així mateix, la sala o secció pot adoptar qualssevol mesures cautelars i resolucions provisionals previstes en l'ordenament que, per la seva naturalesa, es puguin aplicar en el procés d'empara i tendeixin a evitar que el recurs perdi la seva finalitat.

4. La suspensió o una altra mesura cautelar es pot demanar en qualsevol moment, abans que s'hagi pronunciat sentència o decidir-se l'empara d'una altra manera. L'incident de suspensió s'ha de substanciar amb audiència de les parts i del Ministeri Fiscal, per un termini comú que no passi de tres dies i amb l'informe de les autoritats responsables de l'execució, si la sala o secció ho considera necessari. La sala o secció pot condicionar la denegació de la suspensió en cas que es pugui causar una pertorbació greu dels drets d'un tercer, a la constitució de caució suficient per respondre dels danys o perjudicis que es puguin originar.

5. La sala o secció pot condicionar la suspensió de l'execució i l'adopció de les mesures cautelars a la satisfacció per l'interessat de l'oportuna fiança suficient per respondre dels danys i perjudicis que es puguin originar. Se'n pot delegar la fixació i determinació en l'òrgan jurisdiccional d'instància.

6. En supòsits d'urgència excepcional, l'adopció de la suspensió i de les mesures cautelars i provisionals es pot efectuar en la resolució de l'admissió a tràmit. Aquesta adopció pot ser impugnada en el termini de cinc dies des de la notificació pel Ministeri Fiscal i altres parts personades. La sala o secció ha de resoldre l'incident mitjançant interlocutòria no susceptible de cap recurs.

³³ Article redactat de conformitat amb l'article únic 22 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 57

La suspensió o la seva denegació pot ser modificada durant el curs del judici d'empara constitucional, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no van poder ser conegudes en el moment de substanciar-se l'incident de suspensió.

Article 58

1. Són competents per resoldre sobre les peticions d'indemnització dels danys causats com a conseqüència de la concessió o denegació de la suspensió els jutges o tribunals, a disposició dels quals s'han de posar les fiances constituïdes.

2. Les peticions d'indemnització, que se substancien pel tràmit dels incidents, s'han de presentar dins el termini d'un any a partir de la publicació de la sentència del Tribunal Constitucional.

TÍTOL IV

Dels conflictes constitucionals

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 59³⁴

1. El Tribunal Constitucional entén en els conflictes que se suscitin sobre les competències o les atribucions assignades directament per la Constitució, els estatuts d'autonomia o les lleis orgàniques o ordinàries dictades per delimitar els àmbits propis de l'Estat i les comunitats autònomes i que oposin:

- a) L'Estat amb una o més comunitats autònomes.
- b) Dues o més comunitats autònomes entre si.
- c) El Govern amb el Congrés dels Diputats, el Senat o el Consell General del Poder Judicial; o qualsevol d'aquests òrgans constitucionals entre si.

2. El Tribunal Constitucional també entén en els conflictes en defensa de l'autonomia local que plantegin els municipis i les províncies davant l'Estat o una comunitat autònoma.

³⁴ Article redactat de conformitat amb l'article únic 4t de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

CAPÍTOL II

Dels conflictes entre l'Estat i les comunitats autònomes o d'aquestes entre si

Article 60

Els conflictes de competència que oposin l'Estat amb una comunitat autònoma o aquestes entre si poden ser suscitats pel Govern o pels òrgans col·legiats executius de les comunitats autònomes, de la forma que determinen els articles següents. Els conflictes negatius també poden ser instats per les persones físiques o jurídiques interessades.

Article 61

1. Poden donar lloc al plantejament dels conflictes de competència les disposicions, resolucions i actes emanats dels òrgans de l'Estat o dels òrgans de les comunitats autònomes o l'omissió d'aquestes disposicions, resolucions o actes.

2. Quan es plantegi un conflicte dels esmentats a l'article anterior amb motiu d'una disposició, resolució o acte la impugnació del qual estigui pendent davant qualsevol Tribunal, aquest ha de suspendre el curs del procés fins a la decisió del conflicte constitucional.

3. La decisió del Tribunal Constitucional vincula tots els poders públics i té plens efectes enfront de tots.

SECCIÓ PRIMERA

Conflictes positius

Article 62

Quan el Govern consideri que una disposició o resolució d'una comunitat autònoma no respecta l'ordre de competència establert a la Constitució, als estatuts d'autonomia o a les lleis orgàniques corresponents, pot formalitzar directament davant el Tribunal Constitucional, en el termini de dos mesos, el conflicte de competència, o fer ús del requeriment previ regulat a l'article següent, tot això sens perjudici que el Govern pugui invocar l'article cent seixanta-u, dos, de la Constitució, amb els efectes corresponents.

Article 63

1. Quan l'òrgan executiu superior d'una comunitat autònoma consideri que una disposició, resolució o acte emanat de l'autoritat d'una altra comunitat o de l'Estat no respecta l'ordre de competències establert a la Constitució, als estatuts d'autonomia o a les lleis corresponents i sempre que afecti el seu propi àmbit, ha de requerir a aquella o a aquest perquè sigui derogada la disposició o anul·lats la resolució o l'acte en qüestió.
2. El requeriment d'incompetència es pot formular dins els dos mesos següents al dia de la publicació o comunicació de la disposició, resolució o acte que s'entenguin viciats d'incompetència o amb motiu d'un acte concret d'aplicació i s'ha de dirigir directament al Govern o a l'òrgan executiu superior de l'altra comunitat autònoma, i en aquest cas se n'ha de donar compte igualment al Govern.
3. En el requeriment s'han d'especificar amb claredat els preceptes de la disposició o els punts concrets de la resolució o acte viciats d'incompetència, així com les disposicions legals o constitucionals de les quals resulti el vici.
4. L'òrgan requerit, si estima fundat el requeriment, l'ha d'atendre en el termini màxim d'un mes a partir de la seva recepció, i així ho ha de comunicar al requeridor i al Govern, si aquest no actua en tal condició. Si no ho estima fundat, igualment l'ha de rebutjar dins el mateix termini, a l'acabament del qual s'entenen en tot cas rebutjats els requeriments no atesos.
5. Dins el mes següent a la notificació del rebuig o a l'acabament del termini a què es refereix l'apartat anterior, l'òrgan requeridor, si no ha obtingut satisfacció, pot plantejar el conflicte davant el Tribunal Constitucional, certificant el compliment infructuós del tràmit de requeriment i al·legant els fonaments jurídics en què aquest es recolza.

Article 64

1. En el termini de deu dies, el tribunal ha de comunicar al Govern o a l'òrgan autonòmic corresponent la iniciació del conflicte, i s'ha d'assenyalar un termini, que en cap cas no pot ser superior a vint dies, perquè aporti els documents i les al·legacions que consideri convenients.
2. Si el conflicte ha estat entaulat pel Govern quan la comunitat autònoma ja ha adoptat una decisió i amb invocació de l'article cent seixanta-u, dos, de la Constitució, la seva formalització comunicada pel tribunal suspèn immediatament la vigència de la disposició, resolució o acte que hagin donat origen al conflicte.
3. En la resta de supòsits, l'òrgan que formalitzi el conflicte pot sol·licitar del tribunal la suspensió de la disposició, resolució o acte objecte del conflicte, invocant perjudicis de reparació impossible o difícil. El tribunal ha d'acordar o denegar lliurement la suspensió sol·licitada.
4. El plantejament del conflicte iniciat pel Govern i, si s'escau, l'actuació del tribunal pel qual s'acordi la suspensió de la disposició, resolució o acte objecte del conflicte s'han de notificar als interessats i el mateix tribunal els ha de publicar al corresponent «diari oficial».

Article 65

1. El tribunal pot sol·licitar de les parts totes les informacions, aclariments o precisions que consideri necessàries per a la seva decisió i ha de resoldre dins els quinze dies següents a l'acabament del termini d'al·legacions o del que, si s'escau, es fixi per a les informacions, aclariments o precisions complementàries abans al·ludides.

2. En el cas previst al número dos de l'article anterior, si la sentència no es produeix dins els cinc mesos des de la iniciació del conflicte, el tribunal ha de resoldre dins d'aquest termini, per actuació motivada, sobre el manteniment o aixecament de la suspensió de l'acte, resolució o disposició impugnats d'incompetència pel Govern.

Article 66

La sentència ha de declarar la titularitat de la competència controvertida i ha d'acordar, si s'escau, l'anul·lació de la disposició, resolució o actes que van originar el conflicte quan estiguin viciats d'incompetència, i pot disposar el que sigui procedent respecte de les situacions de fet o de dret creades a la seva empara.

Article 67

Si la competència controvertida ha estat atribuïda per una llei o norma amb rang de llei, el conflicte de competències s'ha de tramitar des de l'inici o, si s'escau, des que en defensa de la competència exercida s'invoqui l'existència de la norma legal habilitant, de la forma prevista per al recurs d'inconstitucionalitat.

SECCIÓ SEGONA

Conflictes negatius

Article 68

1. En cas que un òrgan de l'administració de l'Estat declini la seva competència per resoldre qualsevol pretensió deduïda davant aquest per una persona física o jurídica, perquè entén que la competència correspon a una comunitat autònoma, l'interessat, després d'haver exhaurit la via administrativa mitjançant recurs davant el ministeri corresponent, pot reproduir la seva pretensió davant l'òrgan executiu col·legiat de la comunitat autònoma que la resolució declari competent. Es procedeix de manera anàloga si la sol·licitud es promou davant una comunitat autònoma i aquesta s'inhibeix perquè entén competent l'Estat o una altra comunitat autònoma.

2. l'administració sol·licitada en segon lloc ha d'admetre o declinar la seva competència en el termini d'un mes. Si l'admet, ha de tramitar la sol·licitud presentada. Si s'inhibeix, ho ha de notificar al requeridor, amb indicació precisa dels preceptes en què es funda la seva resolució.

3. Si l'administració a què es refereix l'apartat anterior declina la seva competència o no pronuncia decisió afirmativa en el termini establert, l'interessat pot acudir al Tribunal Constitucional. A aquest efecte, ha de deduir la demanda oportuna dins el mes següent a la notificació de la declinatòria, o si transcorre el termini establert a l'apartat dos d'aquest article sense resolució expressa, en sol·licitud que es tramiti i resolgui el conflicte de competència negatiu.

Article 69

1. La sol·licitud de plantejament de conflicte s'ha de formular mitjançant un escrit, al qual s'han d'adjuntar els documents que acreditin haver exhaurit el tràmit a què es refereixen l'article anterior i les resolucions recaigudes durant aquest.

2. Si el tribunal entén que la negativa de les administracions implicades es basa precisament en una diferència d'interpretació de preceptes constitucionals o dels estatuts d'autonomia o de lleis orgàniques o ordinàries que delimitin els àmbits de competència de l'Estat i de les comunitats autònomes, mitjançant interlocutòria que ha de ser dictada dins els deu dies següents al de la presentació de l'escrit, ha de declarar plantejat el conflicte. Ha de traslladar immediatament la interlocutòria al sol·licitant i a les administracions implicades, així com a qualssevol altres que el Tribunal consideri competents, a les quals ha de remetre a més una còpia de la sol·licitud del seu plantejament i dels documents que s'hi adjunten i ha de fixar per a tots el termini comú d'un mes perquè al·leguin el que estimin conduent a la solució del conflicte plantejat.

Article 70

1. Dins el mes següent a la conclusió del termini assenyalat a l'article anterior o, si s'escau, del que successivament el tribunal hagi concedit per respondre a les peticions d'aclariment, ampliació o precisió que els hagi dirigit, s'ha de dictar sentència que declari quina és l'administració competent.

2. Els terminis administratius exhaurits s'entenen novament oberts per la seva durada ordinària a partir de la publicació de la sentència.

Article 71

1. El Govern pot igualment plantejar conflicte de competències negatiu quan havent requerit l'òrgan executiu superior d'una comunitat autònoma perquè exerceixi les atribucions pròpies de la competència que confereixen a la comunitat els seus propis estatuts o una llei orgànica de delegació o transferència, sigui desatès el seu requeriment perquè l'òrgan requerit es declara incompetent.

2. La declaració d'incompetència s'entén implícita per la simple inactivitat de l'òrgan executiu requerit dins el termini que el Govern li hagi fixat per a l'exercici de les seves atribucions, que en cap cas no pot ser inferior a un mes.

Article 72

1. Dins el mes següent al dia en què de manera expressa o tàcita s'hagi de considerar rebutjat el requeriment a què es refereix l'article anterior, el Govern pot plantejar davant el Tribunal Constitucional el conflicte negatiu mitjançant un escrit en què s'han d'indicar els preceptes constitucionals, estatutaris o legals que segons el seu parer obliguen la comunitat autònoma a exercir les seves atribucions.

2. El Tribunal ha de traslladar l'escrit a l'òrgan executiu superior de la comunitat autònoma, al qual ha de fixar un termini d'un mes per presentar les al·legacions que consideri oportunes.

3. Dins el mes següent a la conclusió d'aquest termini o, si s'escau, del que successivament hagi fixat a l'Estat o a la comunitat autònoma per respondre a les peticions d'aclariment,

ampliació o precisions que els hagi dirigit, el Tribunal ha de dictar sentència, la qual ha de contenir algun dels pronunciaments següents:

- a) La declaració que el requeriment és procedent, que comporta l'establiment d'un termini dins el qual la Comunitat Autònoma ha d'exercir l'atribució requerida.
- b) La declaració que el requeriment és improcedent.

CAPÍTOL III

Dels conflictes entre òrgans constitucionals de l'Estat

Article 73

1. En cas que algun dels òrgans constitucionals als quals es refereix l'article cinquanta-nou, tres, d'aquesta llei, per acord dels seus respectius plens, estimi que un altre dels òrgans esmentats adopta decisions assumint atribucions que la Constitució o les lleis orgàniques confereixen al primer, aquest li ho ha de fer saber així dins el mes següent a la data en què arribi al seu coneixement la decisió de la qual s'infereixi l'assumpció d'atribucions indeguda i ha de sol·licitar d'ell que la revoqui.

2. Si l'òrgan al qual s'adreça la notificació afirma que actua en l'exercici constitucional i legal de les seves atribucions o, dins el termini d'un mes a partir de la recepció de la notificació no rectifica en el sentit que li hagi estat sol·licitat, l'òrgan que estimi indegudament assumides les seves atribucions ha de plantejar el conflicte davant el Tribunal Constitucional dins el mes següent. A aquest efecte, ha de presentar un escrit en el qual s'especifiquin els preceptes que considera vulnerats i formular les al·legacions que consideri oportunes. A aquest escrit hi ha d'adjuntar una certificació dels antecedents que reputi necessaris i de la comunicació cursada en compliment del que preveu l'apartat anterior d'aquest article.³⁵

³⁵ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 23 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 74

Rebut l'escrit, el Tribunal, dins els deu dies següents, l'ha de traslladar a l'òrgan requerit i li ha de fixar el termini d'un mes perquè formuli les al·legacions que estimi procedents. S'han de fer els mateixos trasllats i citacions a termini a tots els altres òrgans legitimats per plantejar aquest gènere de conflictes, els quals poden comparèixer en el procediment, en suport del demandant o del demandat, si entenen que la solució del conflicte plantejat afecta d'alguna manera les seves pròpies atribucions.

Article 75

1. El Tribunal pot sol·licitar de les parts les informacions, aclariments o precisions que consideri necessàries per a la seva decisió i ha de resoldre dins el mes següent a l'expiració del termini d'al·legacions a què es refereix l'article anterior o del que, si s'escau, es fixi per a les informacions, aclariments o precisions complementàries, que no pot ser superior a uns altres trenta dies.

2. La sentència del Tribunal ha de determinar a quin òrgan corresponen les atribucions constitucionals controvertides i declarar nuls els actes executats per invasió d'atribucions i, si s'escau, ha de resoldre el que escaigui sobre les situacions jurídiques produïdes a l'emparedament d'aquests.

CAPÍTOL IV³⁶

Dels conflictes en defensa de l'autonomia local

³⁶ Capítol afegit per l'article únic 5è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Article 75 bis³⁷

1. Poden donar lloc al plantejament dels conflictes en defensa de l'autonomia local les normes de l'Estat amb rang de llei o les disposicions amb rang de llei de les comunitats autònomes que lesionin l'autonomia local garantida constitucionalment.

2. La decisió del Tribunal Constitucional vincula tots els poders públics i té efectes plens davant de tots ells.

³⁷ Article afegit per l'article únic 5è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Article 75 ter³⁸

1. Estan legitimats per plantejar aquests conflictes:

- a) El municipi o la província que sigui l'únic destinatari de la llei.
- b) Un nombre de municipis que representi com a mínim una setena part dels existents en l'àmbit territorial d'aplicació de la disposició amb rang de llei, i que representi com a mínim una sisena part de la població oficial de l'àmbit territorial corresponent.
- c) Un nombre de províncies que representi com a mínim la meitat de les de l'àmbit territorial d'aplicació de la disposició amb rang de llei, i que representi com a mínim la meitat de la població oficial.

2. Per iniciar la tramitació dels conflictes en defensa de l'autonomia local cal l'acord de l'òrgan plenari de les corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres.

3. Una vegada complert el requisit que estableix l'apartat anterior, i prèviament a la formalització del conflicte, cal sol·licitar el dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat o l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma corresponent, segons si l'àmbit territorial al qual pertanyin les corporacions locals correspon a diverses o a una comunitat autònoma. En les comunitats autònomes que no disposin d'òrgan consultiu, el dictamen correspon al Consell d'Estat.

4. Les associacions d'entitats locals poden assistir als ens locals legitimats per facilitar-los el compliment dels requisits que estableix el procediment de tramitació d'aquest conflicte.

³⁸ Article afegit per l'article únic 5è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Article 75 quater³⁹

1. La sol·licitud dels dictàmens a què es refereix l'article anterior s'ha de formalitzar dins els tres mesos següents al dia de la publicació de la llei que es considera que lesiona l'autonomia local.

2. Dins el mes següent a la recepció del dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma corresponent, els municipis o les províncies legitimats poden plantejar el conflicte davant el Tribunal Constitucional, acreditar el compliment dels requisits que exigeix l'article anterior i al·legar els fonaments jurídics que li donen suport.

³⁹ Article afegit per l'article únic 5è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Article 75 quinque⁴⁰

1. Plantejat el conflicte, el Tribunal pot acordar, mitjançant una interlocutòria motivada, la inadmissió del conflicte per falta de legitimació o altres requisits exigibles i no esmenables o quan la controvèrsia suscitada estigui notòriament infonamentada.

2. Admès el conflicte a tràmit, en el termini de deu dies, el Tribunal n'ha de traslladar als òrgans legislatiu i executiu de la comunitat autònoma de la qual hagi emanat la llei, i en tot cas als òrgans legislatiu i executiu de l'Estat. La personació i la formulació d'al·legacions s'han de fer en el termini de vint dies.

3. El plantejament del conflicte ha de ser notificat als interessats i publicat en el diari oficial corresponent pel mateix Tribunal.

4. El Tribunal pot sol·licitar a les parts les informacions, els aclariments o les precisions que consideri necessàries per prendre la decisió i ha de resoldre dins els quinze dies següents a l'acabament del termini d'al·legacions o del que, si s'escau, es fixi per a les informacions, els aclariments o les precisions complementàries abans al·ludides.

5. La sentència ha de declarar si s'ha vulnerat o no l'autonomia local garantida constitucionalment, ha de determinar, si escau, la titularitat o l'atribució de la competència controvertida, i ha de decidir, si s'escau, el que sigui procedent sobre les situacions de fet o de dret creades en lesió de l'autonomia local.

6. La declaració, si s'escau, d'inconstitucionalitat de la llei que hagi donat lloc al conflicte requereix una nova sentència si el Ple decideix plantejar-se la qüestió després de la resolució del conflicte en què declarava que hi ha hagut vulneració de l'autonomia local. La qüestió s'ha de substanciar pel procediment que estableixen els articles 37 i concordants i té els efectes ordinaris que preveuen els articles 38 i següents.

⁴⁰ Article afegit per l'article únic 5è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

TÍTOL V

De la impugnació de disposicions sense força de llei i resolucions de les comunitats autònomes prevista a l'article 161.2 de la Constitució

Article 76

Dins els dos mesos següents a la data de la seva publicació o, si de cas hi manca, des que arriba al seu coneixement, el Govern pot impugnar davant el Tribunal Constitucional les disposicions normatives sense força de llei i resolucions emanades de qualsevol òrgan de les comunitats autònomes.

Article 77

La impugnació regulada en aquest títol, sigui quin sigui el motiu en què es basi, s'ha de formular i substanciar pel procediment previst als articles del seixanta-dos al seixanta-set d'aquesta llei. La formulació de la impugnació comunicada pel Tribunal produeix la suspensió de la disposició o resolució recorreguda fins que el Tribunal resolgui ratificar-la o aixecar-la en un termini no superior a cinc mesos, llevat que hagi dictat sentència amb anterioritat.

TÍTOL VI⁴¹

*De la declaració sobre la constitucionalitat dels tractats internacionals*⁴²

⁴¹ Títol reestructurat per l'article únic.3 de la Llei orgànica 4/1985, de 7 de juny, per la qual es deroga el capítol II del títol VI de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, reguladora del Tribunal Constitucional (BOE núm. 137, de 8 de juny, i suplement retrospectiu en català núm. 7, relatiu a l'any 1985).

⁴² Rúbrica redactada de conformitat amb l'article únic.3 de la Llei orgànica 4/1985, de 7 de juny, per la qual es deroga el capítol II del títol VI de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, reguladora del Tribunal Constitucional (BOE núm. 137, de 8 de juny, i suplement retrospectiu en català núm. 7, relatiu a l'any 1985).

Article 78

1. El Govern o qualsevol de les dues cambres poden requerir el Tribunal Constitucional perquè es pronunciï sobre l'existència o inexistència de contradicció entre la Constitució i les estipulacions d'un tractat Internacional el text del qual estigui ja definitivament fixat, però al qual no s'hagi prestat encara el consentiment de l'Estat.

2. Rebut el requeriment, el Tribunal Constitucional ha de citar a termini el sol·licitant i els restants òrgans legitimats, segons el que preveu l'apartat anterior, a fi que, en el termini d'un mes, expressin la seva opinió fundada sobre la qüestió. Dins el mes següent al transcurs d'aquest termini i llevat del que disposa l'apartat següent, el Tribunal Constitucional ha d'emetre la seva declaració, que, d'acord amb el que estableix l'article noranta-cinc de la Constitució, té caràcter vinculant.

3. En qualsevol moment el Tribunal Constitucional pot sol·licitar dels òrgans esmentats a l'apartat anterior o d'altres persones físiques o jurídiques o altres òrgans de l'Estat o de les comunitats autònomes, els aclariments, ampliacions o precisions que estimi necessàries, allargant el termini d'un mes abans esmentat el mateix temps que hagi concedit per respondre les seves consultes, que no pot excedir els trenta dies.

Article 79⁴³

Derogat

⁴³ Article derogat per l'article únic.2 de la Llei orgànica 4/1985, de 7 de juny, per la qual es deroga el capítol II del títol VI de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, reguladora del Tribunal Constitucional (BOE núm. 137, de 8 de juny, i suplement retrospectiu en català núm. 7, relatiu a l'any 1985).

TÍTOL VII

De les disposicions comunes sobre procediment

Article 80

Amb caràcter supletori d'aquesta Llei, s'han d'aplicar els preceptes de la Llei orgànica del poder judicial i de la Llei d'enjudiciament civil, en matèria de compareixença en judici, recusació i abstenció, publicitat i forma dels actes, comunicacions i actes d'auxili jurisdiccional, dia i hores hàbils, còmput de terminis, deliberació i votació, caducitat, renúncia i desistiment, llengua oficial i policia d'estrades.

Article 81

1. Les persones físiques o jurídiques l'interès de les quals les legítimi per comparèixer en els processos constitucionals, com a actors o coadjuvants, han de conferir la seva representació a un procurador i actuar sota la direcció de lletrat. Poden comparèixer per elles mateixes, per defensar drets o interessos propis, les persones que tinguin un títol de llicenciat en dret, encara que no exerceixin la professió de procurador o d'advocat.

2. Per exercir davant el Tribunal Constitucional en qualitat d'advocat, es requereix estar incorporat a qualsevol dels col·legis d'advocats d'Espanya en qualitat d'exercent.

3. Estan inhabilitats per actuar com a advocat davant el Tribunal Constitucional els qui hagin estat magistrats o lletrats d'aquest.

Article 82

1. Els òrgans o el conjunt de diputats o senadors investits per la Constitució i per aquesta Llei de legitimació per promoure processos constitucionals hi han d'actuar representats pel membre o membres que designin o per un comissionat nomenat a aquest efecte.

2. Els òrgans executius, tant de l'Estat com de les comunitats autònomes, han de ser representats i defensats pels seus Advocats. Per part dels òrgans executius de l'Estat ha d'actuar l'Advocat de l'Estat.

Article 83

El Tribunal pot, a instància de part o d'ofici, en qualsevol moment, i amb l'audiència prèvia dels compareguts en el procés constitucional, disposar l'acumulació dels processos amb objectes connexos que justifiquin la unitat de tramitació i decisió. L'audiència s'ha de fer per un termini que no excedeixi els deu dies.

Article 84

El Tribunal, en qualsevol temps anterior a la decisió, pot comunicar als compareguts en el procés constitucional l'existència eventual d'altres motius diferents dels al·legats, amb rellevància per acordar el que sigui procedent sobre l'admissió o inadmissió i, si s'escau, sobre l'estimació o desestimació de la pretensió constitucional.

L'audiència és comuna, per un termini no superior al de deu dies amb suspensió del terme per dictar la resolució que escaigui.

Article 85

1. La iniciació d'un procés constitucional s'ha de fer per escrit fundat en què es fixi amb precisió i claredat el que es demani.

2. Els escrits d'iniciació del procés s'han de presentar a la seu del Tribunal Constitucional dins el termini legalment establert. Els recursos d'empara també es poden presentar fins a les 15 hores del dia hàbil següent al del venciment del termini d'interposició, al Registre del Tribunal Constitucional o a l'oficina o servei de registre central dels tribunals civils de qualsevol localitat, de conformitat amb el que estableix l'article 135.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

El Tribunal ha de determinar per reglament les condicions d'ús, als efectes anteriors, de qualssevol mitjans tècnics, electrònics, informàtics o telemàtics.⁴⁴

3. El ple o les sales poden acordar la celebració de vista oral.⁴⁵

⁴⁴ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 24 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

⁴⁵ Apartat 3 afegit per l'article únic 24 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 86

1. La decisió del procés constitucional s'ha de produir en forma de sentència. No obstant això, les decisions d'inadmissió inicial, desistiment i caducitat han d'adoptar la forma d'interlocutòria, tret que aquesta Llei disposi expressament una altra forma. Les altres resolucions han d'adoptar la forma d'interlocutòria si són motivades o de provisió si no ho són, segons l'índole del seu contingut.⁴⁶

2. Les sentències i les declaracions a què es refereix el títol VI s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat* dins els 30 dies següents a la data de la decisió. El Tribunal també pot ordenar la publicació de les seves interlocutòries de la mateixa forma quan ho consideri convenient.⁴⁷

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, el Tribunal pot disposar que les sentències i altres resolucions dictades siguin objecte de publicació a través d'altres mitjans, i ha d'adoptar, si s'escau, les mesures que consideri pertinents per a la protecció dels drets que reconeix l'article 18.4 de la Constitució.⁴⁸

⁴⁶ Apartat 1 redactat de conformitat amb l'article 2 de la Llei orgànica 6/1988, de 9 de juny, per la qual es modifiquen els articles 50 i 86 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre del Tribunal Constitucional (BOE núm. 140, d'11 de juny).

⁴⁷ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 25 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

⁴⁸ Apartat 3 redactat de conformitat amb l'article únic 25 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 87

1. Tots els poders públics estan obligats al compliment del que resolgui el Tribunal Constitucional.
2. Els jutjats i tribunals han de prestar amb caràcter preferent i urgent al Tribunal Constitucional l'auxili jurisdiccional que aquest sol·liciti.

Article 88

1. El Tribunal Constitucional pot sol·licitar als poders públics i als òrgans de qualsevol Administració pública la tramesa de l'expedient i dels informes i documents relatius a la disposició o acte origen del procés constitucional. Si el recurs ja ha estat admès, el Tribunal ha d'habilitar un termini perquè l'expedient, la informació o els documents puguin ser coneguts per les parts perquè aquestes al·leguin el que convingui al seu dret.⁴⁹
2. El Tribunal ha de disposar les mesures necessàries per preservar el secret que legalment afecti determinada documentació i el que per decisió motivada acordi per a determinades actuacions.

⁴⁹ Apartat 1 redactat de conformitat amb l'article únic 26 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 89

1. El Tribunal, d'ofici o a instància de part, pot acordar la pràctica de prova quan ho estimi necessari i resoldre lliurement sobre la forma i el temps de la seva realització, sense que en cap cas pugui excedir els trenta dies.
2. Si un testimoni, citat pel Tribunal, només pot comparèixer amb autorització superior, l'autoritat competent per atorgar-la ha d'exposar al Tribunal, si s'escau, les raons que justifiquin la seva denegació. El Tribunal, escoltat aquest informe, ha de resoldre en definitiva.

Article 90

1. Llevat dels casos per als quals aquesta Llei estableix altres requisits, les decisions s'adopten per majoria dels membres del ple, sala o secció que participin en la deliberació. En cas d'empat, decideix el vot del president.
2. El president i els magistrats del Tribunal poden reflectir en un vot particular la seva opinió discrepant, sempre que hagi estat defensada en la deliberació, tant pel que fa a la decisió com a la fonamentació. Els vots particulars s'han d'incorporar a la resolució i quan es tracti de sentències, interlocutòries o declaracions s'han de publicar amb aquestes en el *Butlletí Oficial de l'Estat*⁵⁰.

⁵⁰ Apartat 2 redactat de conformitat amb l'article únic 27 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 91

El Tribunal pot suspendre el procediment que se segueix davant aquest mateix fins a la resolució d'un procés penal pendent davant un Jutjat o Tribunal d'aquest ordre.

Article 92

El Tribunal pot disposar en la sentència, o en la resolució, o en actes posteriors, qui l'ha d'executar i, si s'escau, resoldre les incidències de l'execució.

També pot declarar la nul·litat de qualssevol resolucions que contravinguin a les dictades en l'exercici de la seva jurisdicció, en ocasió de l'execució d'aquestes, prèvia audiència del ministeri fiscal i de l'òrgan que les va dictar.⁵¹

⁵¹ Paràgraf 2n afegit per l'article únic 28 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 93

1. Contra les sentències del Tribunal Constitucional no es pot interposar cap recurs, però en el termini de dos dies a comptar de la seva notificació, les parts poden sol·licitar-ne l'aclariment.

2. Contra les providències i les interlocutòries que dicti el Tribunal Constitucional només és procedent, si s'escau, el recurs de súplica, que no té efecte suspensiu.

El recurs es pot interposar en el termini de tres dies i s'ha de resoldre, amb l'audiència comuna de les parts per igual temps, en els dos següents.

Article 94

El Tribunal, a instància de part o d'ofici, abans de pronunciar sentència, ha d'esmenar o convalidar els defectes que s'hagin pogut produir en el procediment.

Article 95

1. El procediment davant el Tribunal Constitucional és gratuït.

2. El Tribunal pot imposar les costes que es derivin de la tramitació del procés a la part o parts que hagin mantingut posicions infundades, si hi aprecia temeritat o mala fe.

3. El Tribunal pot imposar a qui formuli recursos d'inconstitucionalitat o d'empara amb temeritat o abús de dret una sanció pecuniària de 600 a 3.000 euros.⁵²

4. Pot imposar multes coercitives de 600 a 3.000 euros a qualsevol persona, investida o no de poder públic, que incompleixi els requeriments del Tribunal dins els terminis assenyalats i reiterar aquestes multes fins al compliment total dels requeriments, sense perjudici de qualsevol altra responsabilitat que sigui procedent.⁵³

5. Els límits de la quantia d'aquestes sancions o multes poden ser revisats, en tot moment, mitjançant Llei ordinària.

⁵² Apartat 3 redactat de conformitat amb l'article únic 29 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

⁵³ Apartat 4 redactat de conformitat amb l'article únic 29 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

TÍTOL VIII

Del personal al servei del Tribunal Constitucional

Article 96

1. Són funcionaris al servei del Tribunal Constitucional:

- a) El secretari general.
- b) Els lletrats.
- c) Els secretaris de justícia.
- d) Els altres funcionaris que siguin adscrits al Tribunal Constitucional.⁵⁴

2. Aquest personal es regeix pel que estableixen aquesta Llei i el reglament que es dicti en el seu desplegament, i, amb caràcter supletori, pel que sigui aplicable per la legislació vigent per al personal al servei de l'Administració de Justícia.

3. Els càrrecs i les funcions especificats en aquest article són incompatibles amb qualsevol altra funció, destinació o càrrec, així com amb l'exercici professional i amb la intervenció en activitats industrials, mercantils o professionals, fins i tot les consultives i les d'assessorament. No obstant això, poden exercir les funcions docents o de recerca que, segons el parer del Tribunal, no siguin incompatibles amb el millor servei d'aquest.⁵⁵

⁵⁴ Apartat 1 redactat de conformitat amb l'article únic 30 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

⁵⁵ Apartat 3 redactat de conformitat amb l'article únic 30 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 97⁵⁶

1. El Tribunal Constitucional està assistit per lletrats que poden ser seleccionats mitjançant concurs oposició entre funcionaris públics que hagin accedit a un cos o escala del grup A en la seva condició de llicenciats en dret, d'acord amb el Reglament del Tribunal, o ser lliurement designats en règim d'adscripció temporal, pel mateix Tribunal, en les condicions que estableixi el Reglament, entre advocats, professors d'universitat, magistrats, fiscals o funcionaris públics que hagin accedit a un cos o escala del grup A en la seva condició de llicenciats en dret. Els nomenats queden en la seva carrera d'origen en situació de serveis especials per tot el temps que prestin els seus serveis al Tribunal Constitucional.

2. Durant els tres anys immediatament posteriors al cessament en les seves funcions, els lletrats tenen la incompatibilitat a què es refereix l'article 81.3.

⁵⁶ Article redactat de conformitat amb l'article únic 31 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 98⁵⁷

El Tribunal Constitucional té un secretari general elegit pel ple i nomenat pel president entre els lletrats, i n'exerceix la direcció sense perjudici de les facultats que corresponen al president, al Tribunal i a les sales.

⁵⁷ Article redactat de conformitat amb l'article únic 32 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 99⁵⁸

1. També correspon al secretari general, sota l'autoritat i les instruccions del president:

- a) La direcció i coordinació dels serveis del Tribunal i la direcció del seu personal.
- b) La recopilació, classificació i publicació de la doctrina constitucional del Tribunal.
- c) La preparació, execució i liquidació de pressupost, assistit pel personal tècnic.
- d) Les altres funcions que li atribueixi el reglament del Tribunal.

2. Les normes pròpies del Tribunal poden preveure supòsits de delegació de competències administratives del president en el secretari general. De la mateixa manera es pot preveure la delegació de competències pròpies del secretari general.

3. Contra les resolucions del secretari general es pot interposar recurs d'alçada davant el president, la decisió del qual exhaureix la via administrativa. Aquesta decisió és susceptible d'ulterior recurs contenciós administratiu.

⁵⁸ Article redactat de conformitat amb l'article únic 33 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 100⁵⁹

El Tribunal ha de tenir el nombre de secretaris de justícia que determini la seva plantilla. Els secretaris de justícia han de procedir del cos de secretaris judicials i les vacants s'han de cobrir per concurs de mèrits entre els qui puguin ocupar plaça al Tribunal Suprem.

⁵⁹ Article redactat de conformitat amb l'article únic 34 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Article 101

Els secretaris de justícia exerceixen en el Tribunal o en les sales la fe pública judicial i assumeixen, respecte del Tribunal o sala a què estiguin adscrits, les funcions que la legislació orgànica i processal dels jutjats i tribunals atribueix als secretaris.

Article 102⁶⁰

El Tribunal Constitucional adscriu al seu servei el personal de l'Administració de justícia i altres funcionaris en les condicions que fixa el seu reglament. Així mateix, pot contractar personal en règim laboral per a l'exercici de llocs que no impliquin una participació directa ni indirecta en l'exercici de les atribucions del Tribunal Constitucional, i les funcions dels quals siguin pròpies d'oficis, auxiliars de caràcter instrumental o de suport administratiu. La contractació d'aquest personal laboral s'ha de fer mitjançant processos de selecció ajustats als principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

⁶⁰ Article redactat de conformitat amb l'article únic 35 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera

1. Dins els tres mesos següents a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Congrés dels diputats, el Senat, el Govern i el Consell General del Poder Judicial han d'elevat al rei les propostes de designació dels magistrats del Tribunal Constitucional. Aquest termini s'interromp per a les Cambres pel temps corresponent als períodes intersessions.

2. El Tribunal es constitueix dins els quinze dies següents a la data de publicació dels últims nomenaments, si totes les propostes s'eleven dins el mateix període de sessions. Altrament es constitueix i comença a exercir les seves competències en els quinze dies següents, en finalitzar el període de sessions dins el qual s'hagin efectuat els vuit primers nomenaments, sigui quina sigui la raó que motivi la falta de nomenament de la totalitat dels Magistrats previstos a l'article cinquè d'aquesta Llei.

3. En el primer concurs oposició la selecció dels lletrats del Tribunal Constitucional la realitza una comissió del mateix Tribunal designada pel ple d'aquest i presidida pel president del Tribunal.

Disposició transitòria segona

1. Els terminis previstos en aquesta Llei per interposar el recurs d'inconstitucionalitat o d'empara o promoure un conflicte constitucional es comencen a comptar des del dia en què quedi constituït el Tribunal d'acord amb la disposició transitòria anterior, quan les lleis, disposicions, resolucions o actes que originin el recurs o conflicte siguin anteriors a aquella data i no hagin exhaurit els seus efectes.

2. Mentre no es despleguin les previsions de l'article cinquanta-tres, dos, de la Constitució per configurar el procediment judicial de protecció dels drets i llibertats fonamentals s'entén que la via judicial prèvia a la interposició del recurs d'empara és la contenciosa administrativa ordinària o la configurada a la secció segona de la Llei seixanta-dos/mil nou-cents setantavuit, de vint-i-sis de desembre, sobre protecció jurisdiccional dels drets fonamentals, als efectes de la qual l'àmbit d'aquesta s'entén estès a tots els drets i llibertats a què es refereix l'expressat article cinquanta-tres, dos, de la Constitució.

Disposició transitòria tercera

1. Els sortejos a què es refereix la disposició transitòria novena de la Constitució s'efectuen dins el quart mes anterior a la data en què es compleixen, respectivament, els tres o els sis anys d'aquella altra en què es va produir la designació inicial dels Magistrats del Tribunal Constitucional.

2. No és aplicable la limitació establerta a l'article setze, dos, d'aquesta Llei als magistrats del Tribunal que cessin en els seus càrrecs, en virtut del que estableix la disposició transitòria novena de la Constitució, al cap de tres anys de la seva designació.

Disposició transitòria quarta

El Govern ha d'habilitar els crèdits necessaris per al funcionament del Tribunal Constitucional fins que aquest disposi de pressupost propi.

Disposició transitòria cinquena

En el cas de Navarra, i llevat que de conformitat amb la disposició transitòria quarta de la Constitució exerceixi el seu dret a incorporar-se al Consell General Basc o al règim autonòmic basc que el substitueixi, la legitimació per suscitar els conflictes previstos a l'article segon, u, c, i per promoure el recurs d'inconstitucionalitat que l'article trenta-dos confereix als òrgans de les comunitats autònomes s'entén conferida a la Diputació i al Parlament Foral de Navarra.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera⁶¹

1. El nombre de lletrats seleccionats mitjançant concurs oposició a què es refereix l'article 97.1 no pot excedir els 16.

2. La plantilla del personal del Tribunal Constitucional només es pot modificar a través de la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

⁶¹ Disposició adicional redactada de conformitat amb l'article únic 36 de la Llei orgànica 6/2007, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 125, de 25 de maig, i suplement en català núm. 18, de 26 de maig).

Disposició adicional segona

1. El Tribunal elabora el seu pressupost, que figura com una secció dins els pressupostos generals de l'Estat.

2. El secretari general, assistit de personal tècnic, assumeix la preparació, execució i liquidació del pressupost.

Disposició adicional tercera⁶²

1. Les referències a les províncies que conté aquesta Llei s'entenen fetes a les illes en les comunitats autònomes de les Illes Balears i les Canàries.

2. A més dels subjectes legitimats d'acord amb l'article 75 ter.1 també ho estan, davant les lleis i les disposicions normatives amb rang de llei de la Comunitat Autònoma de Canàries,

tres cabildos, i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, dos consells insulars, fins i tot si en tots dos casos no s'assoleix el percentatge de població que exigeix aquest precepte.

⁶² Disposició addicional afegida per l'article únic 6è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Disposició addicional quarta⁶³

1. Els conflictes de competència que es puguin suscitar entre les institucions de la Comunitat Autònoma del País Basc i les de cadascun dels seus territoris històrics es regeixen pel que disposa l'article 39 del seu Estatut d'autonomia.

2. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, a més dels subjectes legitimats a què es refereix l'article 75 ter.1, també ho estan, als efectes dels conflictes que regula l'article 75 bis d'aquesta Llei, les juntes generals corresponents i les diputacions forals de cada territori històric, quan l'àmbit d'aplicació de la llei afecti directament aquesta Comunitat Autònoma.

⁶³ Disposició addicional afegida per l'article únic 6è de la Llei orgànica 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (BOE núm. 96, de 22 d'abril, i suplement en català núm. 8, de 14 de maig).

Disposició addicional cinquena⁶⁴

1. Correspon al Tribunal Constitucional el coneixement dels recursos interposats contra les normes forals fiscals dels territoris d'Àlaba, Guipúscoa i Biscaia, dictades en l'exercici de les seves competències exclusives garantides per la disposició addicional primera de la Constitució i reconegudes a l'article 41.2.a de l'Estatut d'autonomia per al País Basc (Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre).

El Tribunal Constitucional ha de resoldre també les qüestions que suscitin amb caràcter prejudicial els òrgans jurisdiccionals sobre la validesa de les disposicions esmentades, quan en depengui la decisió del litigi principal.

El paràmetre de validesa de les normes forals enjudiciades s'ha d'ajustar al que disposa l'article vint-i-vuit d'aquesta Llei.

2. La interposició i els seus efectes, la legitimació, tramitació i sentència dels recursos i qüestions referits en l'apartat anterior, es regeix pel que disposa el títol II d'aquesta Llei per als recursos i qüestions d'inconstitucionalitat, respectivament.

Els tràmits regulats en els articles 34 i 37 s'han d'entendre, si s'escau, amb les juntes generals i diputacions forals corresponents.

En la tramitació dels recursos i qüestions que regula aquesta disposició addicional s'han d'aplicar les regles atributives de competència al Ple i a les sales dels articles deu i onze d'aquesta Llei.

3. Les normes de l'Estat amb rang de llei poden donar lloc al plantejament de conflictes en defensa de l'autonomia foral dels territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc, constitucionalment i estatutàriament garantida.

Estan legitimades per plantejar aquests conflictes les diputacions forals i les juntes generals dels territoris històrics d'Àlaba, Biscaia i Guipúscoa, mitjançant acord adoptat a aquest efecte.

Aquests conflictes s'han de tramitar i resoldre d'acord amb el procediment que estableixen els articles 63 i següents d'aquesta Llei.

⁶⁴ Disposició addicional afegida per l'article 1 de la Llei orgànica 1/2010, de 19 de febrer, de modificació de les lleis orgàniques del Tribunal Constitucional i del poder judicial (BOE núm. 45, de 20 de febrer, i suplement en català de la mateixa data).